

Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjunga

"TIESOS DRAUGAS EKSTRA"

Naujienlaiškis Nr. 128

*„Jei laikysitės mano mokslo, jūs iš tikro būsite mano mokiniai;
jūs pažinsite tiesą ir tiesa padarys jus laisvus.“ Jn 8,31-32*

Tiesos Draugas Ekstra yra Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjungos leidinys, platinamas elektroniniu paštu, skirtas apžvelgti mūsų bendrijos įvykius, naujienas, spausdinti aktualius straipsnius bei esė.

Šiame numeryje:

- Sveikinimas
- Eilės TIKIU
- Ką rašė „Tiesos draugas“ prieš 97 metus
- Bernardo Brazdžionio eilėraštis
- Nejaugi druska prarado sūrumą?
- Užuojauta
- Susitikimas Alytuje
- Sentencijos
- Priminimas

Sveikinimas

*Kapas tuščias, nuristas akmuo,
nebėra čia Kristaus prisikėlusio.
Nusilenkit, visos tautos, Jam,
pragarą ir mirtį nugalėjusiam!*

(Giesmių vainikas 81)

Sveikiname mielus „Tiesos draugo ekstra“
skaitytojus su
Kristaus Prisikėlimo šventėmis!

TDE rengėjai

TIKIU

Viešpatie, aš nemačiau, kaip Petras ir Jonas,
numestų drobulių,
bet tikiu!

Aš nemačiau tuščio Tavo kapo,
bet tikiu!

Nebuvau įleidęs, kaip Tomas, piršto į vinių vietą
ir nepaliečiau ranka Tavo šono,
bet tikiu!

Tu nesidalinai su manimi duona Emauso miestelyje,
bet aš tikiu!

Aš nedalyvavau stebuklingoje žvejonėje
Tiberiados ežere,
bet tikiu!

Džiaugiuosi, Viešpatie, kad nemačiau,
kadangi esu palaimintas su tais, kurie tiki nematę!

Nežinomas autorius

Ką rašė „Tiesos draugas“ prieš daugelį metų

Mintys apie Kristaus prisikėlimą

Didžiausias įvykis pasaulyje - Kristaus prisikėlimas. Daug apie tai kalbama, rašoma, daug dėl to ir abejojama. Daugelis iš to juokiasi ir niekina, bet milijonai tuo pagarbiai tiki. Laimingi yra tie, kurie patiria Kristaus prisikėlimo galybę ir gali kartu su apaštalu Pauliumi sakyti: „*Kurgi, mirtie, tavoji pergalė? Kurgi, mirtie, tavasis geluonis?! Dėkui Dievui, kuris duoda mums pergalę per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų.*“ (1 Kor 15, 55-57)

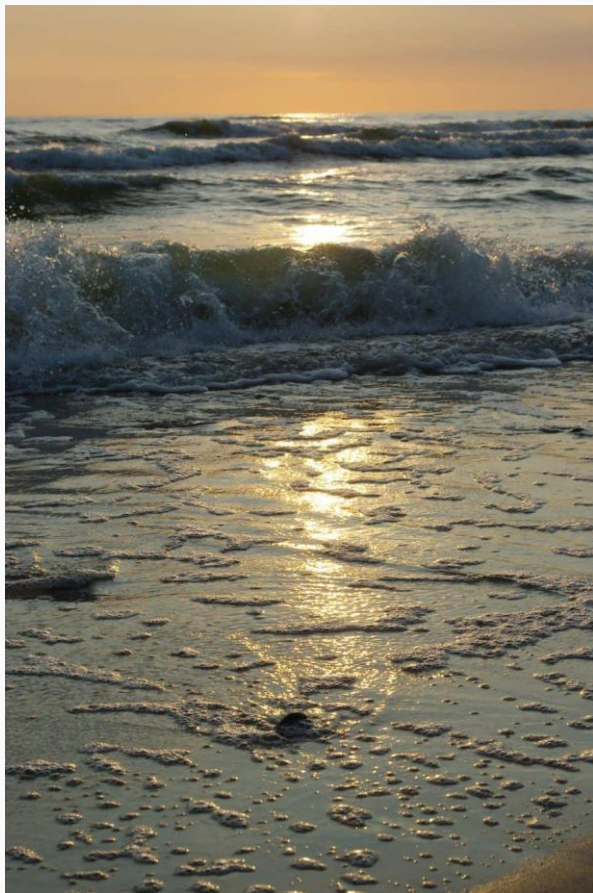
Jėzaus kapas, arba ta vieta Jeruzalėje, kur mano esant Jo kapą, pritraukia labai daug maldininkų iš viso pasaulio. Juos traukia matomi, paviršutiniški dalykai. Bet šis kapas tuščias, ir prie šio tuščio kapo daugelis ateina su tuščiomis širdimis. Neieškok Jėzaus tarp mirusiųjų. Nestovėk prie Jo kapo! Eik prie gyvojo Jėzaus!

Daug žmonių švenčia Velykas, bet nesupranta tikrosios Velykų prasmės. Tiktai tas gali tikras Velykas švęsti, kuris su Kristumi yra miręs nuodėmei ir su Juo prisikėlęs naujam gyvenimui.

G.

„Tiesos draugas“, 1925 m. balandžio mėn.

ATLEISK MAN, VIEŠPATIE

Atleisk man, Viešpatie, kad rytmečio gražiausio,
Kad tekančio saulėtekio žieduos
Klajodamas, aš Tavo tako nesiklausiau
Ir dulkėse ėjau į dulkes iš maldos,
Ir sielos nepagirdžiau Tavo spinduliais, —
Atleisk man, Viešpatie, atleisk.

Atleisk man, Viešpatie, nes Tu jei neatleisi,
Kaltėj suvysiu, kaip šalikelės žolė,
Skausme nupulsiu, kaip šalnų pakastas vaisius,
Nykių kelionės miręs nykiame gale.
Po verksmo sielvartais, po skundų sopuliais
Atleisk man, Viešpatie, atleisk.

Atleisk man, Viešpatie, ir neskaityk, kiek metų,
Ir neskaityk, kiek pražudžiau dienų,
Priglausk sugrižusį iš tolstančių verpetų
Ir šaukiantį ant atgailos pilkųjų pelenų,
Ir tikintį, kad Tavo saulė niekad nesileis, -
Atleisk man, Viešpatie, atleisk.

Atleisk man, Viešpatie, ir būki ne teisėjas —
Iš Tavo teismo niekas neišeis teisus...
Kaip tėvas ranką ant silpnų pečių uždėjęs,
Išvesk mane, išvesk pro klystkelius visus
Tava kančia ir Tavo meile žydinčiais keliais...

Atleisk man, Viešpatie, atleisk.

Bernardas Brazdžionis

Nejaugi druska prarado sūrumą?

Trečiojo reicho laikais, kai žydus vagonais vežė į koncentracijos stovyklas, Vokietijos bažnyčiose skambėjo šlovės giesmės Dievui. Garsios mirčiai pasmerktųjų aimanos pasiekdavo giedančiųjų ausis, bet tada, kaip sako liudininkas, jie imdavo giedoti dar garsiau, kad negirdėtų, kaip pragaro mašina aukščiausiosios rasės vardu mala bejėgius žmones.

Praėjo 80 metų. Istorija kartojasi. Istorija kelintą kartą moko, kad ji nieko neišmokė. Pasirodo, kad mažai kas pasikeitė po Antrojo pasaulinio karo. Šiandien Ukrainoje „taikdariai“ iš Rusijos, broliai, kaip jie save vadina, bando įkurti „taiką ir tvarką“. Sako, kad atėjo gelbėti Ukrainos nuo nacistų, nuo režimo.

Ką jie daro? Griauna miestus, nušluoja nuo žemės paviršiaus kaimus, plėšia ir prievartauja. Liejasi vaikų ir senolių kraujas. Subombarduoti ištisi mūsų miestų gyvenamieji kvartalai. Apsuptą Mariupolį „vaduotojai“ lygina su žeme, šauda iš tankų į žmones, bombarduoja gimdymo namus, ligonines, teatrą. Kijevo apskrities šiaurės vakaruose pilna karo technikos, besiveržiančios į Ukrainos sostinę.

Visai neseniai visi kalbėjo apie tai, kad to negali būti. Dauguma netikėjo, nesiruošė, negalėjo net numatyti, kad galima taip nusiristi. Pasirodo, kad galima, ir net galima tuo didžiuotis. Agresoriai, šiandien liejantys kraują, vadinami „taikdariais“, o jų misija esanti garbinga. Jie – šviesos angelai, kovotojai su Visatos blogiu. Minia Maskvos stadione rėkia apie taiką, o mūsų šalyje tuo metu griaudėja sviedinių sproginiai.

Kreipiuosi į evangelišku bažnyčių tarnautojus Rusijoje, Baltarusijoje, Vidurinės Azijos ir Kaukazo valstybėse, taip pat į tuos, kurie per pastaruosius 30 metų persikėlė į Amerikos kontinentą. Tikriausiai jūs prisimenate TSRS laikus, kai bažnyčia už geležinės uždangos turėjo jėgų priešintis ir nugalėti, laikus, kai krikščionys, būdami beveik visiškai izoliuoti, sugebėjo atskirti Dievo tiesą nuo velnio melo, nuodėmę nuo šventumo, gėrį nuo blogio. Tai darė sėkmingai, be televizoriaus ir interneto. Tai buvo laikas, kai net senutės krikščionės žinojo, kuo tikėti, o kuo ne, ko klausyti, o ko klausyti nenaudinga. O tada atėjo laisvė, galimybių, komunikacijos ir evangelizacijos metas, taip pat ir emigracijos laikas. Krito Berlyno siena ir geležinė uždanga. Dievas darė stebuklus, atsakydamas į viso pasaulio šventųjų maldas. Mes džiaugėmės ir tarnavome naujose sąlygose.

Bet per keliasdešimt metų atsitiko tragiški dalykai. Pradėjome žiūrėti televizorių, atsirado internetas, ir daugelis ištikimų tarnautojų prarado gebėjimą atpažinti nedorus šėtono planus. Tuo metu velnias persirenginėjo, apsimesdamas krikščioniškų vertybių gynėju, kovotoju už taiką ir moralę, ir juo patikėjo. Krikščionys patikėjo.

Tačiau sakoma, jog tylėjimas – auksas, todėl geriau tylėti ir laukti. Rusijos inteligentija prabyla, išeina studentai su plakatais „Karui – ne!“, rizikuodami pakliūti į policijos rankas. Kalba įvairių šalių politikai, prezidentai ir parlamentai, daro pareiškimus, smerkiančius Rusijos invaziją į svetimą šalį. Kalba milijonai pasaulio krikščionių, bet užsienyje daugelio mūsų evangelišku bažnyčių tarnautojai tyli. Kartais nedrąsiai šnabžda „apie taiką visame pasaulyje“, apeidami opius klausimus, ir vėl tyli.

„Jei druska netektų sūrumo, kuo ją reiktų pasūdyti?“ – tai Kristaus klausimas. Žemės druska praranda sūrumą, pasaulio šviesa pasitraukė į šešėlį ir pasidavė tylėjimui.

Kaip žinote, Bažnyčia – tai mūsų visuomenės egzegetas, mokytojas, bet apgailėstaudami konstatuojame, kad šiuose karo veiksmuose daugelis prarado atsakomybės Dievui ir žmonėms jausmą. Sunku suprasti, kaip tie, kurie taip įtikinamai pamokslavo, smerkė, troško tyrumo ir pamaldumo Kristaus Bažnyčioje, dabar parodo savo dvasinį bejėgiškumą.

Tylėti šiandien naudinga, kad būtų neeskaluojama situacija, neatsakinėjama į sunkius bažnyčios narių klausimus. Tylėjimu pridengiama baili pozicija, kai vis labiau įsigali neteisybė ir vis daugiau praliejama kraujo. Tokiais laikais kalbėti tiesą baisu, net melstis už Ukrainą gali ne visi. Todėl galimybių riba – tik keletas žodžių apie „taiką visame pasaulyje“. Daugiau pakalbėti galima tik apie Ukrainos nuodėmes, ukrainietišku bažnyčių nacionalizmą, apie kaltųjų kaltę ir teisingą šventojo Dievo atpildą. Daugelis pasakys, kad jie nepolitikuoja, jie Dangaus piliečiai, o Ukraina Dievo baudžiama už Maidaną, liberalizmą ir nacionalizmą.

Tokia jų šiuolaikinė doktrina. Kaip Jobo dienomis, tokie draugai diagnozė Ukrainai nustato greitai ir užtikrintai, be ypatingų apmąstymų. Daugiametė rusų pasaulio propaganda subrandino savo vaisių evangeliskose Vakarų ir Rusijos bažnyčiose. Tylėjimas ir bendros frazės apie taiką yra daugiametės žmonių dvasinės degradacijos rezultatas – žmonių, paveiktų piktojo propagandos, patikėjusių gudriu melu apie ypatingą tautą ir didžią valstybę, vykdančią Dievo misiją apvalant pasaulį nuo visuotinio blogio.

Kur šių dienų bonhėferiai* mūsų bažnyčiose? Kur Dievo pastoriai, kurie aiškiai agresiją pavadintų agresija, aneksiją – vagyste, o kruvinus karus sukeliančius prezidentus – nusikaltėliais? Noriu paklausti, kas dar turi nutikti, kad būtų pamatyta realybė ir išgirstas tiesos balsas?

Jūs tebe pamokslaujate bažnyčiose ir prieš telekamas, kažką norite pasakyti Dievo žmonėms, bet daugelis iš jūsų šiandien apleidote Dievo sakyklą. Ateis praregėjimas, jis bus lėtas ir skausmingas, reikės daug ką pripažinti ir pamatyti. Ukraina šiandien kenčia ir moka kainą. Kainą už laisvę skelbti Evangeliją ne tik pas mus, bet ir Rusijoje, Baltarusijoje, Vidurinėje Azijoje, Kaukaze ir kitose šalyse, kur tokios laisvės nėra. Meldžiamės, broliai, už jus, didelių ir mažų bažnyčių tarnautojus, šios užsitęsios tylos metu. Tapkite druska pasauliui ir šviesa kalno viršūnėje, nesutepkite Jėzaus Kristaus tarnautojo garbės!

Esame dėkingi Dievui, kad tokių, kurie seniai viską suprato, šiandien yra dauguma. Dėkojame visiems, kurie kartu su mumis stovi vienoje gretoje prieš velnio armijas ir visą nedorybę, kuri šiandien vyksta. Mes kaip niekada jaučiame jūsų palaikymą ir priimame pagalbą.

Šiomis karo savaitėmis mūsų bažnyčių nariai tarnauja – per apšaudymus evakuoja pabėgėlius, o mūsų bažnyčių patalpos tapo slėptuvėmis tūkstančiams žmonių. Krikščionys darbuojasi degančiuose ir sudaužytuose miestuose. Mūsų tautos kraujuojančios žaizdos – tai mūsų žaizdos. Bažnyčia atskirta nuo valstybės, bet ji neatskirta nuo visuomenės, nuo tautos.

Ukrainos bažnyčia meldžiasi ir veikia. Visų pirma, mes dalyvaujame dvasiniame kare prieš demonų armijų klastas ir tvirtai tikime: Viešpats nugalės! Jis tars paskutinį žodį ir pažemins „didžiuosius“ šio pasaulio valdovus. Bet prisiminkime Trečiojo reicho metus, kai žydus vežė į koncentracijos stovyklas, o kai kuriose Vokietijos bažnyčiose per pamaldas krikščionys giedojo šlovės giesmes. Panašu, kad taip jie tildė savo sąžinės ir Dievo balsą.

Pasimokykime iš istorijos, ir tada užtekės tiesos saulė. Bet kad taip atsitiktų, regis, šiandien daugeliui krikščionių reikia išjungti televizorių, tą jų „bibliją“. Tada Šventasis Raštas ir Šventoji Dvasia jiems apreikš ypatingus dalykus, apie kuriuos jie nebegalės tylėti. Už tai ir melskimės, o kol „taikdarių“ bombos sproginėja Ukrainos miestuose, aš klausiu: nejaugi druska prarado savo sūrumą?

Valerij Antoniuk, visos Ukrainos baptistų bendruomenių susivienijimo prezidentas
2022 03 23

- - - - -
* Dytrichas Bonhėferis (1906-1945) vokiečių evangelikų dvasininkas, laikęsis ortodoksinės teologijos pakraipos, gynęs biblinę krikščionybę. Kartu su Išpažįstančiąja Bažnyčia priešinosi nacizmo ideologijai ir antisemitizmui. Viena iš jo knygų – „Mokinystės kaina“. Kalėjo koncentracijos stovyklose, 1945 m. balandžio 9 d. buvo nužudytas. – *Red past.*

Užuojauta

Mūsų Viešpats Jėzus Kristus ir Dievas, mūsų Tėvas, [...] tesuramina jūsų širdis.
(2 Tes 2, 16-17)

Šiais žodžiais reiškiamo gilią užuojautą Ylakių ev. baptistų bendruomenės nariui *Dr. Olgertui Kvedaravičiui* ir visai šeimai dėl **sūnaus Manto** žūties Ukrainoje.

Kai sielą skausmas gelia,
širdy žaizda gili,
yra tik vienas kelias,
kur tu nurimt gali.
Jėzaus rankos
švelniai nuramins tave.
Jėzaus rankos
nuramins tave.

(Giesmių vainikas 195)

Susitikimas Alytuje

Kovo 5-6 dienas praleidome Alytuje, kur vyko renginys jaunimui „Sportuok krikščioniškai“. Šis renginys jau yra tapęs tam tikra tradicija, o į jį šį kartą susirinko apie 40 jaunų žmonių iš Alytaus, Kauno, Vilniaus, Klaipėdos ir Ylakių. Tai buvo ne tik gera proga praleisti laiką fiziškai aktyviai (o tai šiandien gana svarbu!), bet ir susipažinti bei pabendrauti. Tokiu būdu gali būti stiprinami ryšiai ir bendravimas tarp įvairių bendruomenių narių, jaunimo vadovų bei tarnautojų. Žinoma, buvo skiriamas laikas ir dvasinei sveikatai: giesmėms, liudijimams bei mintims iš Dievo Žodžio. Tikime, kad nors dalelė to Žodžio, kuris buvo “pasėtas“, liks dalyvių širdyse, mintyse ir ras tinkamą dirvą augti.

Mes, ylakečiai, buvome pakviesti pasilikti sekmadienį ir dalyvauti nedidelės Alytaus baptistų bendruomenės pamaldose pasitarnaujant giesmėmis, Dievo žodžiu. Buvo proga susipažinti su šios bendruomenės nariais. Esam dėkingi bendruomenei bei pastoriumi Simui už rūpestį, šiltą priėmimą bei indėlių organizuojant visą renginį. Tikimės, kad tokie ryšiai stiprės ir Viešpats suteiks tokių progų ir ateityje.

*Lukas Siksnis,
Ylakių ev. baptistų bendruomenė*

Sentencijos

"Didžiausia privilegija, dovanota žmogui žemėje, yra draugystė su Dievu. Tegul niekas nesutrukdo mūsų draugystei su Juo ."

W. Tozer

"Pasaulis fantazuoja apie pažangą, jėgą, ateitį, o Jėzaus mokiniai žino apie pabaigą, teismą ir džiaugsmo karalystės atėjimą."

Dietrich Bonhoeffer

"Kai tapau Kristaus sekėju, nuo mano širdies nukrito nuodėmių našta, nebekankina beprasmybės jausmas. Tik dabar suprantu, kad galima iš visos širdies džiaugtis."

Nežinomas autorius

"Nuodėmė – tai atviras maištas prieš Dievą. Mano sieloje vienas iš dviejų turi numirti – arba Dievas, arba nuodėmė. Visas Naujasis Testamentas mums kalba apie tai. Jei mane valdo nuodėmė, manyje žus Dievo gyvybė, jei mane valdo Dievas, tai manyje žus nuodėmė. Trečio neduota."

Osvaldas Čembersas

Priminimas

Nepamirškime, kad dirbantieji ir mokėję už 2021 metus pajamų mokesčių dar gali iki balandžio 30 d. pervesti 1,2% sumokėtų mokesčių kaip paramą į savo bendruomenės arba Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjungos banko sąskaitą.

[Norėdami gauti "Tiesos Draugas Ekstra" naujienlaiškį, spauskite čia](#)

Lietuvos evangelikų baptistų
bendruomenių sąjunga

Valstybės pripažinta
krikščioniška bendrija

Kranto 2-oji g. 5,
45263 Kaunas

tde(at)baptist.lt
www.baptist.lt

Įmonės kodas 192077697
AB SEB Vilniaus Bankas
Banko kodas 70440
Sąskaitos Nr.
LT79 7044 0600 0415 1925